

Kimutatása annak, hogy a *Thalictrum Trautvetterianum* REGEL (1896) egy a *Th. Sultanabadense* STAFF-al. A SINTENIS-féle keleti exsiccátában (1890, 2215 sz.) *Thal. triternatum* néven kiadott növény sem egyezik meg a kaukáznsi RUPR.-féle fajjal, hanem = *Th. Sultanabadense*, mely mint régibb (1888) név, prioritásnak örvend.

Gypsophila Antilibanotica POST. (Flora of Syria, Palaestina and Sinai p. 6) synonymja az *Acanthophyllum Kurdicum* BOISS. és HAUSK. nevű növénynek.

✓ Az *Adenophora* kritikája (Recensio *Adenophorarum*).

Autore Vincentio de Borbás, Kolosvári.

Hazánkban a *Campanulaceák*-nak olyan bélyege is van, a minő a német *Campanula*-fajnak nincs, vagy a minő kelet- és délelrópai fajt tüntet ki. Csak a kehelynek visszagörcbülő sallangját, a *Hedraeanthus* termése fölnyílását, a *Symphandra* porfejítője összenövését említjük. A *Campanula* magrejtője tetejét mézfejítő réteg vonja be; ha a széle fölgörcbülne, *Adenophora* nemzetsége lenne. Az *Adenophora* (mécscsengő) meg a *Campanula* (csengetyűke, harangvirág) között, azonkívül, hogy az *Adenophora* virága leírhatatlanul szebb, fehéres kékszinű, némelyik pedig a *Campanuláétól* eltérő élénk kék, más különbség nincs, mint, hogy az *Adenophora* virágában a bibeszálat gyűrű- vagy hengeralakú mézfejítő fogja körül, a *Campanulá*-nak ilyen testeeskéje nincs.

Mind a *Campanula*, mind az *Adenophora* termel mézet, biológiailag tehát nem különbözik egymástól, a lapos, ill. gyűrűforma vagy hengerded nektarium pedig kevés különbség, még alnemzetség megkülönböztetésére se nagyon nyomatékos. Ha összefoglalni még a másutt csaknem hajmeresztően szigorú O. KUNTZE¹ se akarja, csak praktikus oka van, mert a *Campanula* nemzetsége, *Adenophora* nélkül is, elég terjedelmes.

Campanula meg az *Adenophora* virágában tehát a morfológiai különbség nagyon kevés, biológiai különbségek pedig nincs, azért szigorú kritikával külön nemzetségnek nem tekinthetők, köztök csak fokozatbeli kevés eltérés van, az *Adenophora* a *Campanulá*-nak csak alnemzetsége.

Két gémszt a virágnak eltérőbb szerkezetére kell alapítani.² A bércfolyondárt (*Atragene*) a *Clematis*-szal mostanában összekapcsolják, pedig a méztermelő kis szirma nyomatékosabb, s láthatóbb morfológiai bélyeg, mint az *Adenophoráé*. A *Pulsatilla*

¹ POST et O. KUNTZE: Lexicon generum phanerogamorum 9; cfr. tamen *Cheiranthum* p. 117. cum *Arabide*, *Primulam* p. 459 cum *Androsace*, *Pirum* cum *Sorbo* etc. conjunctam, sed genus *Pruni* cum *Amygdalo*, *Persica* et *Armeniaca* naturae conveniens.

² V. ö. A hazai fenyvek nemzetségének kritikája, A Kert 1903, 257. stb. old

morfologiai és biológiai bélyege az *Anemone*-vel szemben nagyobb, mégis gyakran összefoglalják. Látnivaló, hogy a génuszok megkülönböztetését nem egyenlő kritikával mérik, a mi pedig elegendő systematicai zavart szül.

Némely *Adenophora* a *Campanulá*-val párhuzamos habitust ölt magára, pl. az *A. trachelioides* MAX. Prim. Fl. Amur. 1859, 186, épen mint a függelékes-kelyhű *C. Grosseckii* szintén a *C. trachelium*-mal szemben, mintha közös típusból ágaztak volna szét.

KORSZINSKY³ az *Adenophora* fajait a nectarium hosszúsága, ill. kurtasága nyomán választja szét, s a legmesszebbre hazánkban is terjedő *A. liliifolia*-nak kurta nectariumot tulajdonít. En az *Adenophora*-gyűjteményemet ezen az alapon is revideáltam, s a legtöbbnek, a hazaiaknak nectariuma is, KORSZINSKY ellenében hosszás, hosszabb mint széles. úgy hogy az ilyen a leírásban nem emlitem. Csak az *A. coronopifolia*, *A. Richteri* és *A. setulosa* nectariuma kurtább a magasságánál, az *A. deltoideae* akkora hosszú, mint széles. REICHENBACH⁴ képen kurta, BECK⁵ munkájában hosszás. Noha a szárított korollán át a nectarium hosszás alakja gyakran meglátszik, még se tekintem első megkülönböztető bélyegnek, mert más bélyeg, nevezetesen a levélalakja feltünőbb.⁶ E szerint és más bélyeg alapján a *Campanulae* subgenus *Adenophora* áttekintése a következő:

1. §. *Axilliflorae* sive *anemophobae*, «floribus spicato-racemosis», ex axilla folii aut bractee maioris egredientibus, «in racemum laxum pauciflorum . . . dispositis». Bractee maiores magis minusque impediunt, ut stigmata a ventis polline foecundante inspergerentur.

2. §. *Thyrsanthae* sive *anemophilae*, floribus + racemosis aut paniculato-thyrsiformibus. Bractee parvae, haud conspicuae. stigmata igitur a ventis facile pollinibus inspergi possunt.

A) *Stenophyllae*, foliis anguste linearibus, latitudine multo longioribus, basi sessilibus vel breviter cuneato-contractis, ut petiolus brevissimus alatus videatur, argute serratis aut integerrimis. Foliorum basis latitudini foliorum aequalata aut ad summum duplo angustiora.

³ Untersuchungen über die russischen *Adenophora*-Arten, Mém. acad. imper. St. Petersb. 7. ser. t. XLII, no. 2, p. 1-41. E munkának, növényei nélkül, más hasznát nem vettem, különösen a közepalakokat nem bolygathattam, originális növény nélkül célhoz nem vezetett volna.

⁴ REICHENBACH: Deutchl. fl. tom. 1, t. MDCXVIII. fig. 1.

⁵ Fl. v. Nieder-Österr. 1097, ic. 1. S. fig. 1.

⁶ Genus *Adenophorae* FISCH. a *Campanula* non differt, nisi nectarii forma. scilicet disco hypogyno, qui *Campanulis* quoque adest, circa basin styli in formam annuli aut saepius tubuli prominente; discrimine alio nec morphologico, nec biologico differunt. *Atragene* et *Iusatilla* notis gravioribus a *Clematide* resp. *Anemone* divergunt, tamen saepius generice non separantur. Me iudice *Adenophora* probabilis subgenus *Campanulae* sistit. Cl. KORSZINSKY species *Adenophorae* nectariis longitudine brevioribus aut tubuliformibus, latitudine longioribus distinguit. Ipse glandulam specierum plurimarum tubulosam vidi (tales in descriptione omisi), glandulam abbreviatam nonnisi *A. coronopifoliae*, *A. Richteri*, *A. setulosae* et *A. deltoideae* vidi. Species tamen foliis citius quam forma nectarii distinguere vales.

B) *Platyphyllae*, foliis \pm dilatatis, ovatis lanceolatisque (*Adenophora polymorpha* LED. Fl. Alt. I. 1829, 246. species collectiva.)

Sepala breviter et paucidentata aut edentata reapse variant, pro nota igitur specifica non commendanda. Etiam inflorescentia paniculata multiflora et racemosa pauciflora corolla campanulata infundibulisque variat, at folia sessilia et longius petiolata sibi constant, sed species foliis his diversae promiscue quoque crescunt. (Cfr. Verhandl. zool.-botan. Gesellsch. 1868. 346.)

a) *Sessilifoliae*, foliis sessilibus aut petiolis brevissimis, haud conspicuis, vide p. 192.

ab) *Verticillatae*, foliis ternis pluribusque verticillatis, vide p. 192.

bb) *Alternifoliae*, foliis solitariis, alternis, aut hinc et inde 2—3-6-verticillatis. Folia inferiora etiam in squamas reducta, aut caule inferiore cicatricibus foliorum aridorum notato, cfr. p. 193.

b) *Petiolatae*, foliis inferioribus longe aut conspicue petiolatis, cfr. p. 193.

1. §. Axilliflorae.

1. *Camp.* sive *A. sinensis* DC. Mon. Camp. 1830, 354. z.

2. *Camp.* sive *A. axilliflora* BORB. (*A. sinensis* ?) *pilosa* DC. l. c. ovario piloso. pedunculis abbreviatis circiter aequilongo, foliis lanceolatis cum bracteis serratis, superioribus sessilibus.

Figurae DE CANDOLLEANAE, l. c. t. 6: 1 *glabra* et 2 *pilosa* inter se conspicue diversae, 1. pedunculis axillaribus elongatis, 2. illis abbreviatis, foliis aut bracteis multo brevioribus, ut mihi species diversae esse viderentur, quare posterioris nomen in *A. axillifloram* sive *Campanulam axillifloram* mutavi. *Camp. pilosa* PALL. in ROEM. et SCHULT., Syst. V. 1819, 228. species alia est.

2. §. Thyrsanthae.

A) *Stenophyllae*.

3. *C. coronata* KER, in Botan. Reg. II. 1816, t. 149. «caule foliisque scabris, colore griseo», «ad lentem pubescens»: foliis innovationum «petiolatis, ovato-rotundatis, cordatis, crenato-dentatis, caulinis alternis, erectis integris», interdum remote subserratis, numerosis, rigidis, lineari-lanceolatis, margine subrevolutis. Flores paniculati. sepala lineari-acuminata, edentula. «Corolla saturate coeruleo-violacea, campanulato-globosa». stylus exsertus.

In Sibirie fruticosis ad Nerczynsk (KARO, exsicc. n° 307, 1888).
Synonyma:

Adenophora coronata DC. l. c. 363.

C. marsupiflora ROEM. et SCHULT. l. c. 181, 116.

Ad. marsupiflora FISCH. Adumbr. 1823. 167.

4. *C. Gmelini* SPRENG. Mantissa I., 1807, 36, «folia stricta linearia, infima remote et argute dentata, superiora integerrima. Panicula patentissima, remis alternis. Stylus clavatus longus».

«In Mongolia. Gmel. flor. Sibir. 3. t. 33 eadem videtur».

Syn. *Ad. Gmelini* FISCH. l. c. 167. 1823.

A. *Gmelini* (?) *stylosa* DC. l. c. 363 non (LAM.).

b) *pomponiifolia* FISCH. l. c. 167. foliis linearibus subintegerrimis, panicula pauciflora, calyce integerrimo, stylo incluso.»

In Dahuria.

Synon. *Camp. Rabelaisiana* FISCH in R. et SCHULT. l. c. 158.

5. *C. coronopifolia* FISCHER in RÖM. et SCHULT. l. c. 1819. 157, foliis linearibus confertis, inferioribus grosse, remote et inaequaliter dentatis, superioribus integerrimis. Flores «reliquis maiores», racemoso-subpaniculati, foliola calycis ovata, integra, stylus inclusus.

In ditone Amurensi; Blagowjestschensk, in pratis silvaticis (KARO).

Synon.: *A. coronopifolia* FISCH. l. c. 1823, 167.

?) var. *odontosepala* BORB. ined.

Nitens, foliis anguste linearibus, remote, grosse atque argute serratis, subtus glaucescentibus: sepalis ovatis lanceolatisque acuminatis, cum bracteis superioribus eleganter glanduloso-serratis, dentibus utrinque tenuis.

In ditone Amurensi: Blagowjestschensk, in pratis silvaticis. (KARO.)

6. *Camp.* sive *Adenophora Mikói* BORB. ined.

Radice rapacea, caule striato, glabro. foliis crebris, angustis, linearilanceolatis aut exacte linearibus, utrinque angustatis, dentibus humilioribus acutis remote serratis, subtus flavescenti-glaucis pilosisque, superioribus glabris, integris: inflorescentia angusta, inferne composita, superne racemosa, sepala sinu rotundato separata, ovata lanceolataque integra, corolla infundibuliformis, stylo exserto. Capsulae glabrae pilis paucis remanentibus.

In valle Malomvölgy Bányabükkensi, in ditone Kolosvárina, rara.

B) *Platyphyllae.*

I. *Sessilifoliae.*

A) *Verticillatae.*

7. *C. verticillata*. PALL. VOY. III. 719, t. G, fig. 1. 1776. (*Adenophora* v. FISCH. Adumbr. 167, 1823⁷ foliis ovalo-lanceolatis cum floribus verticillatis. sepalis subulatis.⁸)

8. *C. pereskeifolia*. RÖM. et SCHULT. Syst. V. 1819. 116. (*A. latifolia* FISCH. l. c. 168: *Ad. pereskeifolia* BORB.) foliis ovato-oblongis, sepalis lanceolatis, inflorescentia racemosa.

9. *C.* sive *Ad. rhomboidea* BORB. ined. caule inferiore villosa, foliis basi longius cuneato-integris, ideoque rhomboideis. superne serratis, acuminatis, subtus intense glaucis, glabris. inferioribus etiam sparse pilosis: inflorescentia paniculata, glaucescens aut coerulescens, ramis infimis verticillatis, ceteris sparsis, bracteis glanduloso-

⁷ Mém. de la soc. natur. Mosc. VI. 1823, p. 165 etc.; etiam separatim edita.

⁸ Hanc sequeretur *C. FISCHERI* R. et SCHULT. l. c. 116.

serratis, hinc et inde in apice inflorescentiae verticillatis, sepalis lanceolatis integris, majusculis, 5—6^{mm} longis, glaucis, albidis vel coerulescentibus, ovario multo longioribus, corolla intense coerulea, infundibuliformis, stylo parum esserto, glandulis aequilongis ac latis.

In Sibiriae dit. Amurensi, inter frutices collium ad Blagowjestschensk (KARO).

10. *C. spreta* R. et SCHULT. l. c. 1819, 123. tota planta «foliis sparsis vel subverticillatis» usque ad ovarium pubescens (*A. spreta* BORB.)

Foliis ± verticillatis instructa est praeterea *C. coronata* (p. 191) et var. subverticillata (p. 196).

B) *Alternifoliae*.

11. *Camp.* sive *A. perpallens* BORB. ined. tota herba usque ad calycem intense pallida, albicans, foliis densis, in caule sat aequaliter dispositis, crassulis, sessilibus, utrinque glabris, inferioribus ovatis aut ovato-lanceolatis, dentibus minoribus serratis, superioribus lanceolatis, integerrimis. Inflorescentia paniculata, sepalis lanceolatis, pauci-dentatis, ovario circiter aequilongis, corolla campanulata, stylo exerto. Nectarium cylindricum.

In pratis et arundinetis turfosis ad Moosbrunn Vindobonae, exeunte augusto (JURATZKA, POKORNY); hanc praecipue descripsi.

«Blüthen . . . unangenehm riechend» NEILR. Fl. v. Wien 301.

In fruticoso declivium Claudiopoli: Bükk, Szénafű (WOLFF), Magyar-Nemegyé (CZETZ), Magyar-Bagó (PÁVAI).

Syn. *A. lilifolia* RCHB. Deutschl. fl. t. 19. MDCXVIII, 11. ex loco.

12. *C.* sive *A. Richteri* BORB. ap. FREYN in Oesterr. Botan. Zeitschrift, 1890, 77 absque diagn., M. Bot. Lap. I. 253, 1902, caule inferiore horizontaliter piloso, superiore glabro, foliis lanceolatis glabris, basi breviter cuneata sessilibus, grosse serratis, sepalis palmatim quinquefidis, dentibus glandulosis, lacinia intermedia majore, corolla campanulata, intense coerulea, stylo incluso.

In Sibiria, ad Nerezyusk inter frutices montium (KARO).

13. *C. tricuspidata* FISCH. ap. R. et SCHULT. l. c. 1819, 158, foliis oblongo-lanceolatis, remote et grosse serratis, inflorescentia racemosa, sepalis «ovato-lanceolatis, utrinque tridentatis».

Synon. *Ad. denticulata* FISCH. l. c. 167.

A. tricuspidata DC. l. c. 1830, 362.

14. *C. Lamarckii* FISCH. Adumbr. 168, sub *Adenophora*; GMEI. Fl. Sibir. III. 148, n. 18, t. 26 «foliis oblongo-ovatis, grosse serratis, subsessilibus, . . . panicula subracemosa, sepalis integerrimis, stylo incluso. Corolla ex icone infundibuliformis.

In Sibiria altaica.

leonem ab autore huc reductam LEDEB. Fl. Ross. II. 895 ad *A. lilifoliam* pertinendam esse dicit.

II. *Petiolatae*.

15. *Camp.* (sive *Adenophora*) *Alpini* L. Sp. pl. II. 1763, 1669; *pallida*, glabra, *foliis crassulis*, inferioribus grosse, non dense serratis, in petiolum attenuatis, densis, *ovatis*, ovato-lanceolatis, breviter acuminatis, glabris, hinc et inde pilis sparsis remanentibus: *in caule superiore subito decrescentibus*, lanceolatis, sessilibus. Caule decursu marginis et nervi medii foliorum striato, inferne cicatricibus foliorum notato, nudo. superne paniculato-florido, bracteis lineari-lanceolatis, integris, eglandulosis, longe angustatis, foliolis calycis lanceolatis, acuminatis, serratis. ovario florendi statu longioribus, corolla campanulata, stylo exserto, nectarium cylindricum latitudine longius.

Descripsi plantam Tirolis australis, haud procul a loco classico LINNAEI, in monte Summano Veronae crescentem (prope Trambilleno ad collem fani «la Madonna della Salette», l. PORTA!)

Hungar. orient. In fruticosis herbis ad Pusztá- et Magyar-Bagó (PAVAI), BOOS (FREYN).

In flora Hungariae norica: in declivitate, quae Vörösföld dicitur Günsii, ibidem in castanetis quoque rara.

Synon. *Campanula pyramidalis* minor, ALPIN. De plantis exoticis libri p. 340!

Campanula periplocifolia LAM. Encycl. I, 1783, 580 eadem est foliis cordatis aut peraffinis.

b) *C. stylosa* LAM. Encycl. meth. I. 1783, 580, n. 16. foliis subcordatis ovatisque acute atque profundius serratis, calycis foliolis triangularibus, edentulis, corolla infundibuliformi, ovarium obovatum, stylo exserto. Folia radicalia longe petiolata, profunde cordata.

Synon. *Campanula* foliis ex cordata lanceolatis, etc. GMEL. Fl. Sibir. III. 152, t. 27.

A. edentula SIMK. Erdély edényes 1887, 380.

A. lilifolia REHB. Deutschlandsfl. t. 19. tab. 257, fig. 1.

A. stylosa FISCH. l. c. 168, 1823.

Inconvallibus Harmadvölgy (Joó) et Malomvölgy, nec non in declivibus Bükk Kolosváriui, ad Magyar-Bagó (PAVAI). Magyar-Nemegye (PORCIUS).

Serbia: Derventa Grlac (PAVLOVIĆ).

c) *villosula* BOEB. ined. foliis sultus ± villosis, sepalis lanceolatis, ovario longioribus, integris. Folia radicalia longe petiolata, cordata.

Hercegovina: Porim planina supra Ruiste, in silvaticis graminosis rara, 1500 mt. aug. 1899 legit cl. VANDAS.

d) *C. intermedia* RÖM. et SCHULT. Syst. veg. V, 1819, 110. (*A. interm.* non LEDEB. Index sem. h. dorpat. 1824, p. 1); *A. lilifolia* var. *infundibuliformis* DC. Monogr. Camp. 1830, 359. ex icone, nam descriptio KITABELII «corolla exacte campanulata», «bracteis . . . glandose-serratis», calycis laciniis apice «communiter rubronigris» iconi «cultae plantae» contradicit.

A basi satis aequaliter foliosa, foliis breviter petiolatis, subtus glaucescentibus, inferioribus ovatis, ceteris lanceolatis, «ovatolanceolatis aut oblongo-ovatis», haud grosse serratis, inflorescentia paniculata. bracteis eglandulosis. sepalis pauciserratis. corolla infundibuliformi. fere duplo longiore ac lata, ad $\frac{1}{3}$ partem 5-fida, «lacinii limbi latis, ovatis, patentibus».

In Hungaria orientali: frequens in herbis fruticosis Malomvölgy et Bükk Kolosvárini, ad Előpatak.

Synon. *A. suaveolens* α *ovalifolia* SCHUR Sert. 1853, 48, Enum. 432.

e) *hungarica* BOBB. ined., foliis inferioribus jam deficientibus, ceteris subtus intense glaucis magis elongato-lanceolatis, pluries longioribus quam latis, cuneatim angustatis, quasi petiolo brevi alato: sepalis integerrimis, corolla campanulata.

Cum praecedente.

Synon. *A. Lamarckii* JANKA, LINN. XXX. 590, non FISCH. ex foliis in LEDEB. l. c. descriptis huc pertinere videtur.

f) *asperula* BOBB. ined. eadem ac praecedens holosepala ovario \pm asperulo, aut pilis hinc et inde remanentibus.

In valle Malomvölgy Kolosvárini et in declivibus ad Előpatak versus Sepsi-Szent-György.

g) *botryantha* BOBB. ined. caule inferne nudo aut foliis minoribus aridis vestito, foliis ceteris elongato-lanceolatis, sparsis, hinc et inde verticillatis. utrinque, praecipue inferne petioli adinstar cuneato-angustatis. glabris. argute atque remote serratis, serraturis patentibus aut parum curvatis; inflorescentia racemosa. sepalis linearilongatis. integris, corolla campanulata, stylo corollae longitudine.

In Sibiria ad Irkutsk (in herb. Mus. Transsily).

16. *C. liliifolia* L Sp. pl. 1753, 233, *laete viridis, aequaliter dense foliosa, foliis tenuibus, nervosis*, inferioribus conspicue (1—2 cmtris) petiolatis. lanceolatis, argute serratis. inferne longe cuneato-integris. ut lanceolato-rhomboides sicut, inflorescentia paniculata, bracteis eglandulosis, sepalis triangularibus. breviter acutis. pauci-serratis. ovarium florendi tempore circiter aequantibus, corolla campanulata, stylo exserto.

Descripsi plantam polonicam ditionis Losicensis, exsiccatam KAROI, quae etiam in Borussia orientali (Lyck, Reuschendorfer Eichenwald. leg. SANIO) provenit.

In Hungaria orientali ad Pusztá-Bagó (PÁVAI); ipse in Malomvölgy Kolosvárino, necnon Előpatakini legebam. In montibus Liptoviensibus (W. WAGNER).

In Hungariae flora norica: in castanetis et in declivitate, quae Vörösföld dicitur Günsii sat rara.

In Bosnia: Bihács (BOLLER in herb. Mus. Transsily.)

Campanula liliifolia L. probabilis formarum diversarum species mixta, cuius «caulis antequam paniculam proferat. folia promat quasi in rosam disposita, more *Lilii secundi* β)⁹ eum primum

⁹ *L. bulbiferam*! (BOBB.); Conf. L. Hort. Ups. 80.

prodeat. dein cum panicula exerescat. disperguntur haec folia per caulem». (*Linn. Hort, Upsal. 1748. p. 41*).

Huc pertinet praeterea certissima:

C. suaveolens GIL. Fl. Lithv. I. 1781, 50, Exerc. I. 69. Pl. rar. . . . Lithv.

10, in ej. LINN. Syst. I. 1785.

A. liliiflora, liliifl. SCHUR Sert. 48, 1853, Enumer. 432.

A. communis FISCH. l. c. 1823, 168.

A. polymorpha. LED. Fl. Alt. I. 1829, 246.

b) var. *hirtula* BORB. ined. foliis inferioribus utrinque hirtulis, sepalis ovatis, glanduloso-serratis.

In fruticosis Csere ad Bústyaháza (L. VÁGNER).

c) var. *pycnodonta* BORB. ined., foliis lanceolatis, angustis, crebre et argute serratis.

SYN. *A. Lamarekii*. ? *angustifolia* DC., l. c. 1830, 357, non *C. angustifolia* LAM.

In Sibiria Altaica.

d) *polyadenia* BORB. ined. bracteis et calycis foliolis eleganter glanduloso-serratis.

In monte Szitna infra Tatárka, circa montem Baba Lucsivnae.

Observ. *C. liliifolia* W. et KIT. Plant. rar. 274. t. 247 haud forma pura esse videtur. Corolla enim «exacte campanulata» esse dicitur. in icone tamen plantae cultae addita. infundibuliformis, quare DE CANDOLLEUS in Monogr. Camp. varietatem *infundibuliformem* nominabat. Verba «bracteis glandulose serratis» calycisque apice «rubronigro» in varietatem nostram quadrant

e) *setulosa* BORB. Vasvárm. növ. földr. 1887, 77, 204. caule asperulo, foliis breviter (abruptim) petiolatis, lanceolatis acute serratis, utrinque setulis minoribus-hirtis, denique ± glabratis: sepalis lanceolatis, ovario obovato longioribus, pinnatim serratis, serraturis glandula nigra terminatis, corolla infundibuliformi, fructu ellipsoideo aut obovato, sepalis erectis coronato. Inflorescentia paniculata.

In Croatiae rupestribus ad originem rivuli Mala Bjelica ad pagum Grbalj vallis Bródensis (HIRC! BORB. 1883).

ee) subvar. *subverticillata* BORB. ined. foliis nonnullis oppositis aut ternis verticillatis.

Cum praecedente.

Über Vegetationsgränzen in Palästina und Syrien.*

Irta: { Prof. Dr. Joh. Palacký (Prag).
Von: }

Es dürfte allerdings bekannt sein, dass dreierlei Floren im usuellen Sinne des Wortes in Palästina und Syrien zusammenstossen: die mitteleuropäische als montan (Amanus, Libanon), die mittelländische, die den grössten Teil des Landes einnimmt und die sogenannte Wüstenflora, deren Zusammensetzung weiter besprochen

* Terjedelme miatt nem fordíthatjuk.

ZOBODAT - www.zobodat.at

Zoologisch-Botanische Datenbank/Zoological-Botanical Database

Digitale Literatur/Digital Literature

Zeitschrift/Journal: [Ungarische Botanische Blätter](#)

Jahr/Year: 1904

Band/Volume: [3](#)

Autor(en)/Author(s): Borbas [Borbás] Vincenz von

Artikel/Article: [Az Adenophora kritikája \(Recensio Adenophorarum\).
189-196](#)